

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 090389 17 Gž
Brčko, 14.11.2017. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Klaić Ilje, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Nedić Srđana kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „P.“ d.o.o. B. zastupanog po zakonskom zastupniku V. N. iz B. a isti po punomoćniku B. Ž., advokatu iz Š., protiv tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine zastupanog po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi isplate, vps. 114.074,61 KM, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženog izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 090389 15 P od 19.04.2017. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 14.11.2017. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine SE DJELIMIČNO USVAJA i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 090389 15 P od 19.04.2017. godine PREINAČAVA u odluci o dosudi zakonske zatezne kamate tako što se tuženi obavezuje da tužitelju „P.“ d.o.o. B. zakonsku zateznu kamatu na iznos od 89.236,54 KM plati od 19.04.2017. godine pa do konačne isplate, u roku od 30 dana od dana prijema ove presude dok se žalba tuženog u ostalom dijelu ODBIJA i prvostepena presuda POTVRĐUJE u odluci o glavnoj stvari kojom je tuženi obavezan da tužitelju isplati iznos od 89.236,54 KM.

Žalba tužitelja „P.“ d.o.o. B. se usvaja i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 090389 15 P od 19.04.2017. godine UKIDA u dijelu kojim je odlučeno o naknadi troškova parničnog postupka i tuženi obavezan da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 3.324,50 KM i u ukinutom dijelu predmet se vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu SE ODBIJA.

Zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka nastalih u žalbenom postupku (troškova sastava žalbe) SE ODBIJA.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom obavezan je tuženi Brčko distrikta Bosne i Hercegovine da tužitelju „P.“ d.o.o. B. isplati iznos od 89.236,54 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 21.10.2014. godine do isplate i da tužitelju tuženi nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.324,50 KM, sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Navedenu presudu žalbom pobijaju i tužitelj i tuženi i tužitelj prvostepenu presudu pobija u odluci o troškovima parničnog postupka „zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava“ i predlaže (prema sadržaju žalbe) da se žalba usvoji i tuženi obaveže i na naknadu troškova žalbenog postupka (troškova sastava žalbe u iznosu od 175,50 KM i troškova takse po odluci suda), a tuženi „prvostepenu presudu pobija u cjelosti zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava“ i predlaže da se žalba usvoji, prvostepena presuda ukine ili da se preinači tako da se tužbeni zahtjev tužitelja u cjelosti odbije i tužitelj obaveže na naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 798,75 KM.

U odgovoru na žalbu tuženog tužitelj je naveo da su neosnovani žalbeni razlozi tuženog odnosno da su žalbeni razlozi paušalno navedeni „bez obrazlaganja u čemu se ogleda povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđeno činjenično stanje i pogrešna primjena materijalnog prava“ i da se tuženi, u suštini, žali na odluku o kamatama u pogledu početka toka zakonske zatezne kamate a prvostepeni sud je pravilno utvrdio kada je tuženi pao u dužničku docnju, odnosno da je to sa danom završetka radova od tužitelja. Kako je prvostepeni sud pravilno primijenio odredbu člana 630 Zakona o obligacionim odnosima kada je tužbeni zahtjev tužitelja usvojio predlaže da se žalba tuženog odbije kao neosnovana i tuženi obaveže i na naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 702,00 KM.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitaio u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14), ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga:

Zahtjevom u ovom sporu tužitelj traži da mu tuženi plati dug za radove koje je izveo po Ugovoru o izvođenju radova, koji ugovor je zaključen između Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (kao naručioca posla) i „P.“ d.o.o. B. (kao izvođača radova) pod brojem 22-005306/13 dana 20.02.2014. godine, pa je tužbenim zahtjevom tražio isplatu iznosa od ukupno 114.074,00 KM (na ime ugovorenih radova iznos od 78.933,62 KM odnosno sa PDV-om iznos od 94.856,42 KM i na ime izvedenih dodatnih radova iznos od 16.425,80 KM odnosno sa PDV-om iznos od 19.218,19 KM) i da tuženi tužitelju nadoknadi štetu u iznosu od 30.000,00 KM (izmaklu dobit), a nakon provedenog vještačenja u prvostepenom postupku zahtjev je odredio

tako da traži da tuženi isplati na ime duga iznos od ukupno 89.236,54 KM (84.826,03 KM kao dug za izvedene radove po Ugovoru od 20.02.2014. godine i 4.410,51 KM za izvedene dodatne radove) sa zakonskom zateznom kamatom od 21.10.2014. godine, pa je prvostepeni sud u konačnici o ovako preciziranom tužbenom zahtjevu odlučivao.

Kako proizilazi iz obrazloženja pobijane presude prvostepeni sud je precizirani zahtjev tužitelja usvojio jer je u postupku utvrđeno da je tužitelj izvršio radove na sanaciji vodotornja u Brezovom Polju (prema zahtjevu za nabavku broj 230159 od 25.11.2013. godine, u svemu prema uslovima iz tenderske dokumentacije od 02.12.2013. godine i ponude izvođača od 03.01.2014. godine) i kako cijenu utvrđenu Ugovorom tuženi nije u cijelosti isplatio tužitelju ni nakon što je tužitelj 21.10.2014. godine obavijestio tuženog da su radovi završeni (i da zahtijeva primopredaju radova), niti je tuženi tužitelju platio izvršene dodatne radove (za koje je tužitelj u postupku tvrdio da ih je preduzeo jer su dodatni radovi „prethodili izvođenju ugovorenih radova“ koje tvrdnje tuženi nije osporio već je osporio vrijednost koju je tužitelj odredio kao vrijednost dodatnih radova) našao je prvostepeni sud da je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 89.236,54 KM osnovan kod toga da je vještak građevinske struke utvrdio vrijednost dodatnih (naknadnih) radova na iznos od 4.410,51 KM i da je u postupku utvrđena i činjenica da je ukupno ugovorena cijena radova ostala neplaćena za iznos od 84.826,03 KM pa da je tuženi, primjenom člana 630 i člana 262 Zakona o obligacionim odnosima, dužan tužitelju platiti traženi iznos i da na dosuđeni iznos duga, primjenom člana 277 Zakona o obligacionim odnosima, plati zakonsku zateznu kamatu od 21.10.2014. godine, kao dana dospelosti jer je tada „tužitelj obavijestio tuženog da su radovi završeni“.

Odluku da tuženi tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.324,50 KM (u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude) prvostepeni sud je, prema obrazloženju pobijane presude, zasnovao na odredbi člana 119 stav 2 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, određivanjem šta čini parnične troškove tužitelja i tuženog u ovom sporu i koji troškovi pripadaju tužitelju i tuženom prema njihovom uspjehu u sporu i prema mjerodavnoj Tarifi i da primjenom pravila o procesnom prebujanju tužitelju pripadaju troškovi u dosuđenom iznosu.

Tuženi u žalbi kojom pobija prvostepenu presudu, iako je žalbu (prema uvodu) izjavio iz sva tri žalbena razloga propisana odredbom člana 317. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ukazuje da je odluka prvostepenog suda nezakonita jer je sud obavezao tuženog da tužitelju plati iznos od 89.236,54 KM i kod toga „da tužitelj nije izvršio neke radove koje je kao izvođač trebao izvršiti pa tako objekat vodotornja nije doveo u vertikalnost realizacijom geodetskog snimanja a sam je konstatovao odstupanja“ i jer je zakonsku zateznu kamatu na glavno potraživanje prvostepeni sud dosudio od 21.10.2014. godine koji datum je na dopisu tužitelja (kao izvođača radova) kojim on obavještava Odjel za komunalne

poslove Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine „da su radovi završeni i da zahtijevaju primopredaju istih“, a da je tuženi (nadzorni organ) nakon prijema ovog dopisa konstatovao nedostatke koje tužitelj treba da otkloni i o tome obavijestio tužitelja, pa se prema takvom stanju stvari i prema odredbama ugovora („da tužitelj treba da dostavi dokaze o izvršenom radu“) zakonska zatezna kamata nije mogla obračunavati od datuma 21.10.2014. godine, od kojeg datuma je tužitelj obračunavanje tražio.

Kako prema obrazloženju pobijane presude tuženi, u prvostepenom postupku, zahtjev tužitelja za isplatu neplaćenog dijela ukupno ugovorene cijene radova nije osporavao prigovorom da određeni iznos cijene ne pripada tužitelju kao izvođaču „jer neke radove nije izvršio“ onda žalbom zakonitost odluke prvostepenog suda ne može dovoditi u pitanje konkretnim navodima jer time u žalbi iznosi nove činjenice a prema odredbi člana 316 stav 1 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u žalbi se nove činjenice ne mogu iznositi (i predlagati novi dokazi) ako žalilac ne pruži dokaze da ih bez svoje krivice nije mogao iznijeti odnosno predložiti do zaključenja glavne rasprave, o čemu tuženi u žalbi dokaze nije pružio.

Kod iznesenog i kod utvrđene činjenice u postupku da od iznosa ukupno ugovorene cijene radova (Ugovor koji su parnične stranke zaključile ima kao bitni sastojak cijenu) tuženi tužitelju nije platio iznos od 84.826,03 KM i utvrđene činjenice da je tužitelj izvršio naknadne radove (koje je bilo potrebno izvršiti da bi se izvršio predmet ugovora) čija je vrijednost 4.642,64 KM (utvrđeno provođenjem dokaza vještačenjem) koji se, saglasno članu 635 Zakona o obligacionim odnosima, plaćaju dodatno odnosno prema pravičnoj naknadi onda je odluka prvostepenog suda kojom je tuženi obavezan da tužitelju plati iznos od ukupno 89.236,54 KM donesena pravilnom primjenom materijalnog prava (odredaba na koje se prvostepeni sud pozvao) zbog čega je žalbu tuženog u dijelu kojim pobija prvostepenu presudu u pogledu dosude navedenog iznosa, kao glavnog potraživanja, valjalo odbiti i prvostepenu presudu u tom dijelu potvrditi na osnovu odredbe člana 335 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tuženi, međutim, žalbom osnovano ukazuje da odluka prvostepenog suda da tuženi zakonsku zateznu kamatu na dosuđeni iznos plati od 21.10.2014. godine nije zakonita.

Naime, članom 277 Zakon o obligacionim odnosima postavljeno je pravilo o zateznim kamatama koje povjeriocu duguje dužnik u zakašnjenju sa ispunjenjem novčane obaveze i prema ovoj odredbi zatezne kamate se odnose na naknadu štete koja je nastala povjeriocu zbog zakašnjenja dužnika sa ispunjenjem ugovorom preuzete obaveze.

Ugovorom o izvođenju radova koji je zaključen između Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (kao naručioca) i „P.“ d.o.o. B., članom 4 regulisan je način plaćanja radova iz ugovora tako da će se plaćanje vršiti na osnovu

ispostavljenih privremenih i ispostavljene konačne situacije koje se ovjeravaju u roku od 10 dana od ispostavljanja, pa se na osnovu ovjerenih situacija ispostavlja faktura (po ovjerenim situacijama) koja se plaća u roku od 20 dana po ispostavljanju i stoga je obavezu tuženog da tužitelju plati zakonske zatezne kamate valjalo utvrditi imajući u vidu sadržaj ovog člana i cijeneći dokaze, koje je saglasno sadržaju člana 4 Ugovora u ovom postupku proveo tužitelj, a koji plaćanje zakonske zatezne kamate traži od 21.10.2014. godine.

Tužitelj je u pogledu ovog zahtjeva proveo dokaz vršenjem uvida u dopis koji je 21.10.2014. godine uputio tuženom-Odjelu za komunalne poslove („da su radovi završeni i da zahtjeva primopredaju radova“) i prvostepeni sud je dosudio zakonsku zateznu kamatu od 21.10.2014. godine, koja odluka, po ocjeni ovog suda nije zakonita kako to u žalbi s pravom ukazuje tuženi, jer zakonska zatezna kamata, prema odredbi člana 277 Zakona o obligacionim odnosima i kod činjenica koje je u ovom postupku dokazao tužitelj u pogledu ovog sporednog potraživanja tužitelju pripada od dana presuđenja, s obzirom da je prvostepenom presudom utvrđena obaveza tuženog da plati tužitelju iznos od 89.236,54 KM (kao neplaćeni iznos ukupno ugovorene cijene i cijene dodatnih radova) i donošenjem presude (u ovom parničnom postupku) obaveza tuženog je dospjela pa je valjalo žalbu tuženog, u dijelu kojim pobija dosudu zakonske zatezne kamate, usvojiti i prvostepenu presudu u odluci o dosudi kamate od 21.10.2014. godine preinačiti a na osnovu odredbe člana 338 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tužitelj, kako je već navedeno, žalbom pobija odluku prvostepenog suda o naknadi troškova parničnog postupka i u žalbi navodi da je u spis predmeta blagovremeno uložio troškovnik (prije zaključivanja glavne rasprave), da je u troškovniku naveo Tarifu saglasno kojoj je odredio visinu naknade za pojedine zahtjeve, da je naveo za koje sve radnje traži naknadu pa tako da naknadu traži i za izgubljeno vrijeme od 21 čas za 7 ročišta, za troškove upotrebe vlastitog automobila, za troškove vještačenja i troškove sudske takse, da je prvostepeni sud odlučujući o njegovom zahtjevu primijenio Advokatsku tarifu RS („Službeni glasnik RS“, broj 45/00) ali da istu nije pravilno primijenio u pogledu tri održana pripremna ročišta (ročište od 30.05.2016. godine, 14.07.2016. godine i 02.09.2016. godine) jer mu za ova ročišta pripada puna nagrada a prvostepeni sud je odredio da mu pripada polovina nagrade, da sud odlučujući o zahtjevu za naknadu troškova nije pravilno utvrdio iznos troškova vještačenja „jer je tužilac imao troškove vještačenja od 600,00 KM a ne 400,00 KM“, da uopšte sud nije odlučio o zahtjevu za naknadu troškova upotrebe vlastitog automobila (koji mu pripadaju prema članu 9 stav 4 Advokatske tarife) i da u konačnici nije pravilno utvrdio ukupan iznos troškova koji tužitelju pripadaju (na osnovu tarife na koju se pozvao prvostepeni sud pripadaju mu troškovi u ukupnom iznosu od 6.060,50 KM a dosuđeni su mu troškovi od 3.324,50 KM) i nadalje u žalbi ukazuje da se ne radi o djelimičnom uspjehu tužitelja u postupku (da

bi se mogla primjeniti odredba člana 119 stav 2 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine) i navodi razloge zbog kojih nalazi da nije u pitanju djelimični uspjeh tužitelja („da se uspjeh cijeni u odnosu na konačno postavljeni zahtjev i odluku suda o zahtjevu“), te navodi da je na ročištu 19.04.2017. godine zatražio da mu se na troškove postupka dosudi i zakonska zatezna kamata od dana presuđenja („dana zaključenja glavne rasprave“).

Ovaj sud nalazi da tužitelj žalbom osnovano ukazuje da za odluku prvostepenog suda, koju je donio o troškovima parničnog postupka (sadržanu u izreci prvostepene presude), za sada nisu navedeni dovoljni i jasni razlozi prema obrazloženju presude.

Naime, tužitelj je prvostepenom sudu blagovremeno podnio troškovnik u kojem je opredijelio troškove za koje traži naknadu (kako to nalaže član 129 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine) i naveo je Advokatsku tarifu prema kojoj je odredio visinu naknade koju traži, pa je prvostepeni sud donoseći odluku o naknadi troškova parničnog postupka (saglasno odredbama važećeg procesnog zakona i saglasno pravnim shvatanjima Panela za ujednačavanje sudske prakse iz građanske oblasti od 30.01.2014. godine koja su objavljena 22.07.2014. godine i 29.08.2014. godine i primjenom Advokatske tarife koja je u primjeni u postupcima koji se vode pred sudovima distrikta) bio dužan odlučiti o svim troškovima koje je tužitelj prema ispostavljenom troškovniku tražio, kao i o zahtjevu koji je postavio u završnom izlaganju „da traži i zakonsku zateznu kamatu na troškove postupka od presuđenja do isplate“ i da odluku koju donese opravda jasnim razlozima, tako da se može ispitati od drugostepenog suda kada se odluka o troškovima žalbom pobija.

Prvostepeni sud odlučujući o naknadi troškova u ovom parničnom postupku, u pogledu zahtjeva tužitelja za naknadu, nije tako postupio jer o zahtjevu za naknadu pojedinih troškova nije uopšte odlučio, a o troškovima koje je utvrdio da pripadaju tužitelju nije naveo razloge zašto mu pripadaju u priznatom iznosu, niti je odlučio o zahtjevu tužitelja da mu se na dosuđene troškove dosudi zakonska zatezna kamata, pa ovaj sud odluku koju je donio nije mogao ispitati zbog čega je žalbu tužitelja uvažio i odluku o naknadi troškova postupka ukinuo, a na osnovu odredbe člana 344 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Obzirom da je tužitelj stavio zahtjev u žalbi i za naknadu troškova žalbenog postupka prvostepeni sud će odlučujući o troškovima prvostepenog postupka odlučiti i o ovom zahtjevu tužitelja (da mu se nadoknade troškovi nastali u žalbenom postupku odnosno troškovi sastava žalbe i takse na žalbu).

Primjenom odredbe člana 130 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, stavom trećim i četvrtim izreke ove presude,

ovaj sud je odlučio o zahtjevu tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu tuženog i o zahtjevu tuženog za naknadu troškova sastava žalbe. Zahtjev tužitelja je odbio jer je našao da odgovor na žalbu, po svom sadržaju, nije bio potreban radi ostvarenja prava tužitelja u ovom sporu a zahtjev tuženog odbio je jer je tuženi žalbom osnovano pobijao samo dosudu zakonskih zateznih kamata (od 21.10.2014. godine) pa je prvostepena presuda preinačena samo u pogledu tog akcesornog zahtjeva, dok je žalbu tuženog, u dijelu kojim pobija odluku o glavnoj stvari, ovaj sud odbio.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iljo Klaić